DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 17 april 2008 *

I de förenade målen C-373/06 P,C-379/06 P ochC-382/06 P,

angående överklaganden enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 5 september 2006,

meddelar

Thomas Flaherty (C-373/06 P), Mainster (Irland),

Larry Murphy (C-379/06 P), Brandyhill (Irland),

Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P), med säte i Killybegs (Irland),

företrädda av D. Barry, solicitor, och A. Collins, SC (C-373/06 P,C-379/06 P och C-382/06 P), samt av dessa sistnämnda och P. Gallagher, SC (C-379/06 P),

klagande,

* Rättegångsspråk: engelska.

i vilka de andra parterna är:

Irland,

intervenient i första instans,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av B. Doherty och M. van Heezik, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna A. Tizzano, A. Borg Barthet (referent), M. Ilešič och E. Levits,

generaladvokat: E. Sharpston,
justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 september 2007,

och efter att den 11 december 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Thomas Faherty, Larry Murphy och bolaget Ocean Trawlers Ltd har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 13 juni 2006 i de förenade målen T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mot kommissionen (REG 2006, s. II-1699) (nedan kallad den överklagade domen), i vilken förstainstansrätten dels avvisade dessa parters respektive talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/245/EG av den 4 april 2003 om de ansökningar som kommissionen mottagit om utökning av FUP IV-målen med hänsyn till förbättringar av säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden när det gäller fartyg vars totala längd överskrider 12 meter (EUT L 90, s. 48) (nedan kallat det omtvistade beslutet), dels förpliktade dem att bära sina rättegångskostnader.

2 Domstolens ordförande beslutade den 5 mars 2007 att förena målen C-373/06 P, C-379/06 P och C-382/06 P vad gäller det muntliga förfarandet och domen.

Tillämpliga bestämmelser

3 Den 26 juni 1997 antog Europeiska unionens råd beslut 97/413/EG om mål och närmare bestämmelser för omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa (EGT L 175, s. 27).

4 I artikel 4.2 i nämnda beslut föreskrivs följande:

”I de fleråriga utvecklingsprogrammen för medlemsstaterna skall de kapacitetsökningar som uteslutande beror på förbättringar av säkerheten från fall till fall motivera en motsvarande ökning av målen för flottsegmenten, om de inte ökar de berörda fartygens fiskeansträngning.”

5 Punkt 3.3 första stycket i bilagan till kommissionens beslut 98/125/EG av den 16 december 1997 om godkännande av det fleråriga utvecklingsprogrammet för fiskeflottan i Irland för perioden den 1 januari 1997–31 december 2001 (EGT L 39, 1998, s. 41) (nedan kallat FUP IV) har följande lydelse:

”Medlemsstaterna får när som helst till kommissionen överlämna ett program för förbättring av säkerheten. I enlighet med artiklarna 3 och 4 i … beslut 97/413/EG … skall kommissionen besluta om någon sådan kapacitetsökning som förutses i ett sådant program motiverar att målen i FUP IV ökas i motsvarande utsträckning.”

Bakgrund till tvisten

6 Bakgrunden till den tvist som gav upphov till den överklagade domen, såsom denna har beskrivits i nämnda dom, kan sammanfattas enligt följande.

7 Mellan åren 1999 och 2001 skriftväxlade det irländska departementet för sjöfart, marin miljö och naturtillgångar (nedan kallat departementet) och kommissionen med varandra angående artikel 4.2 i beslut 97/413.

8 Under denna period ansökte vardera av de 23 sökandena i första instans hos departementet om en kapacitetsökning med anledning av de förbättringar av säkerheten som gjorts i enlighet med artikel 4.2 i beslut 97/413 och punkt 3.3 i bilagan till beslut 98/125.

9 Genom skrivelse av den 14 december 2001 ansökte departementet hos kommissionen i enlighet med artikel 4.2 i beslut 97/413 om en ökning med 1 304 bruttoton för segmentet för fiskefartyg med flera ändamål och med 5 335 bruttoton för det pelagiska segmentet av den irländska fiskeflottan. Skrivelsen utgjorde ett komplement till en tidigare ansökan angående två fartyg, som departementet översänt till kommissionen såsom ”pilotfall”.

10 Av departementets skrivelse framgick det att den följde på ansökningar som gjorts av 38 fartygsägare som antingen hade ändrat eller bytt ut sina fartyg eller som hade för avsikt att göra detta. Till skrivelsen bifogades utförlig information beträffande dessa 38 fartyg. Det framgår av en tabell som bifogats skrivelsen att 18 av sökandena i första instans fanns med bland dessa ägare.

11 Artikeldelen i det omtvistade beslutet har följande lydelse:

”*Artikel 1*

Ansökningars giltighet

Ansökningar om en ökning av FUP IV-tonnagemål kommer att betraktas som giltiga på följande villkor:

1) Medlemsstaten skall ha gjort sina ansökningar för enskilda fall före den 31 december 2001.

2) Fartyget skall vara vederbörligen registrerat i gemenskapens flottregister.

3) Det berörda fartyget skall ha en total längd på 15 meter eller mer.

4) Ökningen av tonnage skall vara en följd av moderniseringsarbeten som har utförts över huvuddäck eller skall utföras på ett existerande registrerat fartyg som är minst fem år gammalt det datum då arbetena påbörjas. Om ett fartyg förlorats till sjöss skall en ökning i tonnage vara en följd av att ersättningsfartyget har en större volym över huvuddäck jämfört med det fartyg som gått förlorat.

5) En tonnageökning är motiverad om den sker i syfte att förbättra säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden.

6) Volymen under huvuddäck på det fartyg som omfattats av förändringsarbeten eller ersättningsfartyget skall inte ha ökat.

Ansökningar om en ökning av FUP IV-målen för maskinstyrka kommer inte att beaktas.

Artikel 2

De ansökningar som har godkänts i enlighet med kriterierna i artikel 1 förtecknas i bilaga I.

De ansökningar som har avvisats [*] i enlighet med kriterierna i artikel 1 förtecknas i bilaga II. [*Eftersom kommissionen har prövat ansökningarna torde det här vara fråga om avslag snarare än avvisande, varför ordet avslag kommer att användas i detta avseende nedan. Övers.anm.]

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Irland, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.”

12 Förteckningen över ”ansökningar som har avslagits” i bilaga II till det omtvistade beslutet inkluderar ansökningarna från klagandena i förevarande mål om överklagande avseende nya fartyg för att ersätta fartygen MFV Westward Isle (Flaherty), MFV Menhaden (Murphy) respektive MFV Golden Rose (Ocean Trawlers). Inget av dessa hade gått förlorat till sjöss.

Förfarandet vid förstainstansrätten och den överklagade domen

13 Vid förstainstansrätten yrkade 23 sökande att det omtvistade beslutet skulle ogiltigförklaras till den del deras ansökningar om en kapacitetsökning avseende deras fartyg avslogs. Dessa ansökningar gällde byggandet av nya fartyg som skulle ersätta fartyg som inte hade förlorats till sjöss. Till stöd för sina yrkanden åberopade dessa sökande kommissionens bristande behörighet samt åsidosättande av motiveringsskyldigheten och likabehandlingsprincipen.

14 I den överklagade domen prövade förstainstansrätten inledningsvis kommissionens invändning om rättegångshinder som syftade till att förstainstansrätten skulle fastslå att nämnda sökande inte var direkt och personligen berörda av det omtvistade beslutet i den mening som avses i artikel 230.4 EG. Förstainstansrätten underkände invändningen, i huvudsak med hänvisning till, för det första, att beslutet skulle anses bestå av en rad individuella beslut och att vart och ett av dessa påverkar den rättsliga situationen för ägarna till de fartyg som förtecknas i bilagorna till samma beslut, inbegripet den rättsliga situationen för sökandena, vilka särskiljdes från alla andra personer och försattes i en situation som motsvarade den som skulle ha gällt för en person som det omtvistade beslutet var riktat till och, för det andra, att nämnda beslut direkt inverkade på sökandenas rättsliga situation, och det lämnade inget utrymme för skönsmässig bedömning för dem till vilka det var riktat i fråga om deras skyldighet att genomföra det.

15 Förstainstansrätten avvisade emellertid respektive talan som fyra av sökandena i första instans hade väckt. Tre av dessa sökande är klagandena i förevarande mål om överklagande. I detta avseende fastslog förstainstansrätten följande i punkterna 61 och 62 i den överklagade domen:

”61 Mot bakgrund av Irlands svar på de frågor som har ställts som en åtgärd för processledning har förstainstansrätten emellertid ex officio tagit upp frågan huruvida fyra av de sökande i det förevarande fallet har ett berättigat intresse av att få saken prövad … . Dessa fyra är Thomas Flaherty (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) och O’Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03).

62 Det framgår av dessa svar att dessa fyra sökandes ansökningar har sin grund i att deras avsikt, vid den aktuella tidpunkten, var att låta tillverka fartyg och ge dem de namn som återges i bilaga II till det [omtvistade] beslutet. Det har emellertid visat sig att dessa sökande inte har börjat låta tillverka dessa fartyg med följden att de vid tidpunkten för det [omtvistade] beslutet inte var ägare till de ifrågavarande fartygen. Av detta följer att dessa sökande inte har ett berättigat intresse av att få saken prövad. I vilket fall som helst berörs de inte personligen av det [omtvistade] beslutet, eftersom fartygen i fråga är fiktiva.”

16 Förstainstansrätten prövade sedan föremålet för talan i förhållande till fartygen tillhörande de 19 andra sökandena i första instans enligt följande:

”105 Förstainstansrätten konstaterar att det i artikel 4.2 i beslut 97/413 … inte föreskrivs någon begränsning för åldern på ett fartyg som kan beviljas en kapacitetsökning vad gäller säkerhet. Vid första anblicken är det enligt ordalydelsen i denna bestämmelse tillåtet med kapacitetsökningar om dessa beror på

förbättringar av säkerheten, under förutsättning att kapacitetsökningen inte leder till en ökad fiskeansträngning. Om rådet hade velat utesluta nya fartyg hade det antagligen angett detta …

…

108 I motsats till vad kommissionen har hävdat skall begreppet förbättringar i artikel 4.2 i beslut 97/413 inte förstås som förbättringar som har utförts på ett särskilt fartyg, utan i stället som en hänvisning till den nationella fiskeflottan. I detta avseende bör det bland annat påpekas att det i punkt 3.3 i bilagan till beslut 98/125 hänvisas till ett ’program för förbättring av säkerheten’ av den nationella fiskeflottan i allmänhet.

109 Målen med beslut 97/413 skall också beaktas. Detta beslut har nämligen som mål att bevara fiskebestånden i gemenskapens vatten. Rådet har emellertid beaktat behovet av att säkerställa att högsta möjliga säkerhetsnormer följs inom gemenskapens fiskeflotta (tolfte skälet). Rådet har följaktligen inkluderat artikel 3 (som avser fiskefartyg med en total längd som understiger tolv meter, med undantag för trålare) och artikel 4.2 i detta beslut.

110 I motsats till vad kommissionen har gjort gällande är det inte nödvändigt att utesluta nya fartyg från det system som inrättats genom artikel 4.2 i beslut 97/413 för att uppfylla det ovannämnda målet i beslutet. Förstainstansrätten påpekar i detta avseende att artikel 4.2 är förenlig med detta mål då all ökning av fiskeansträngningen enligt artikeln är förbjuden. Kommissionen har

hänvisat till att det förekommer mycket stora storleksökningar som inte kan motiveras av säkerhetsskäl, men den skulle ha kunnat undersöka dessa fartyg från fall till fall för att avgöra huruvida det skett en ökning av fiskeansträngningen eller inte. Kommissionen har själv angett att syftet med att förbjuda en sådan ökning är att uppnå det allmänna målet i beslut 97/413, nämligen att reducera den mängd fisk som fiskas i gemenskapen …

…

134 Med hänsyn till vad som har anförts ovan, finner förstainstansrätten att kommissionen har överskridit sina befogenheter genom att i det [omtvistade] beslutet anta kriterier som inte anges i den lagstiftning som är tillämplig i det förevarande fallet. Talan skall således bifallas på den första grunden och det [omtvistade] beslutet skall ogiltigförklaras utan att det är nödvändigt att pröva övriga grunder.”

Överklagandena

17 I sina överklaganden har klagandena framhållit att förstainstansrättens bedömning av huruvida deras respektive talan skulle tas upp till sakprövning innebar en felaktig rättstillämpning. De har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen till den del deras respektive talan avvisades och de förpliktades att bära sina rättegångskostnader. De har även yrkat att domstolen ska ogiltigförklara det omtvistade beslutet och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid förstainstansrätten och vid domstolen.

18 Kommissionen har yrkat att överklagandena ska avslås, eftersom de saknar grund och att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Parternas argument

19 Klagandena har vid domstolen framhållit att förstainstansrätten har kommit fram till den felaktiga slutsatsen att klagandena inte har ett berättigat intresse av att få saken prövad och inte är personligen berörda av det omtvistade beslutet på grund av omständigheten att fartygen för vilka ansökningar om kapacitetsökning hade ingetts var fiktiva.

20 För det första har klagandena gjort gällande att frågan om deras respektive talan ska tas upp till sakprövning ska bedömas mot bakgrund av deras berättigade intresse av att få saken prövad vid den tidpunkt då ansökan om kapacitetsökning gavs in och inte i förhållande till en framtida hypotetisk händelse. Genom att bedöma det berättigade intresset av att få saken prövad vid den tidpunkt då det omtvistade beslutet antogs gjorde förstainstansrätten följaktligen en oriktig rättslig bedömning.

21 För det andra har klagandena gjort gällande att det tydligt framgick av de handlingar som hade ingetts till förstainstansrätten att de verkligen var ägare till de fartyg avseende vilka kommissionen hade mottagit och avslagit ansökningarna om kapacitetsökning, såväl vid den tidpunkt då de väckte respektive talan vid förstainstansrätten som då det omtvistade beslutet antogs, om den sistnämnda tidpunkten kan anses vara den avgörande tidpunkten. Av detta följer att förstainstansrätten gjorde ett väsentligt fel vid bedömningen av de handlingar som hade ingetts till rätten, vilket i enlighet med fast rättspraxis ska medföra att den överklagade domen upphävs.

22 För det tredje har klagandena gjort gällande att förstainstansrätten i den överklagade domen fastslog att samtliga ansökningar om kapacitetsökning avsåg nya fartyg, varvid en betydande andel av dessa avsåg fartyg under konstruktion. Detta framgick tydligt av de ansökningar som ingetts till kommissionen i klagandenas namn. Förstainstansrätten undersökte inte heller om varje fartyg avseende vilket en ansökan ingetts var byggt vid den tidpunkt då det omtvistade beslutet antogs eller vid den tidpunkt då

respektive talan om ogiltigförklaring väcktes, eftersom denna omständighet inte ansågs relevant. De har dessutom framhållit att förstainstansrätten, eftersom den fastslog att kommissionen var skyldig att pröva ansökningar avseende konstruktion av nya fartyg, skulle ha prövat dessa ansökningar i enlighet med tillämplig rätt. Slutsatsen att klagandena inte berördes personligen eftersom fartygen i fråga var fiktiva saknar följaktligen rättslig grund och står i strid med själva motiveringen i den överklagade domen.

23 Kommissionen har gjort gällande att frågan om huruvida respektive talan ska tas upp till sakprövning inte kan avgöras på grundval av en framtida hypotetisk händelse. Förstainstansrätten hänvisade i sin dom emellertid inte till en sådan händelse. Den beaktade tvärtom den oemotsagda omständigheten att klagandena aldrig byggde de fartyg som återfinns i förteckningen i bilaga II till det omtvistade beslutet. Enligt kommissionen saknades det uppgifter som gjorde det möjligt att fastställa vilka ägarna till dessa fartyg var.

Domstolens bedömning

24 Frågan om förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den avvisade klagandenas respektive talan ska prövas på grundval av förstainstansrättens bedömning av de sistnämndas berättigade intresse av att få saken prövad och av frågan huruvida de var personligen berörda eller inte.

Det berättigade intresset av att få saken prövad

25 I enlighet med fast rättspraxis ska en sökandes berättigade intresse av att få saken prövad, vad avser talans föremål, föreligga när talan väcks med risk för att den

annars avvisas. Tvistens föremål ska, liksom det berättigade intresset av att få saken prövad, bestå fram till domstolsavgörandet, vilket förutsätter att utgången av talan kan medföra en fördel för den som väckt den. Rätten kan i annat fall fastställa att det saknas anledning att döma i saken (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 juni 1986 i mål 53/85, AKZO Chemie och AKZO Chemie UK mot kommissionen, REG 1986, s. 1965, punkt 21, svensk specialutgåva, volym 8, s. 649, se, analogt, även dom av den 19 oktober 1995 i mål C-19/93 P, Rendo m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. I-3319, punkt 13, av den 13 juli 2000 i mål C-174/99 P, parlamentet mot Richard, REG 2000, s. I-6189, punkt 33, och av den 7 juni 2007 i mål C-362/05 P, Wunenburger mot kommissionen, REG 2007, s. I-4333, punkt 42).

26 Det framgår av punkterna 61 och 62 i den överklagade domen, jämförda med punkt 17 i nämnda dom, att förstainstansrätten har beaktat den ställning som ägarna till de fartyg som avses i bilaga II i det omtvistade beslutet hade vid tidpunkten för detta beslut, såsom den avgörande omständigheten för att avgöra klagandenas berättigade intresse av att få saken prövad.

27 Förstainstansrätten har således utgått ifrån att 19 av sökandena, avseende vilka förstainstansrätten underförstått har konstaterat att de redan hade byggt eller börjat bygga fartygen i fråga, kunde betraktas som ägare till dessa fartyg vid tidpunkten för det omtvistade beslutet och, följaktligen, hade ett berättigat intresse av att detta ogiltigförklarades, medan så inte var fallet avseende de fyra övriga sökandena. Beträffande dessa sistnämnda slog förstainstansrätten fast att de vid tidpunkten för det omtvistade beslutet ännu inte hade börjat låta tillverka de fartyg som avsågs i bilaga II till sistnämnda beslut och att de således inte var ägare till dessa. Av detta drog förstainstansrätten slutsatsen att de följaktligen inte hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.

28 Domstolen erinrar i detta avseende om att det som behandlas i förevarande mål är ett tillståndsförfarande. Ett visst tonnage är tillåtet för varje medlemsstats fiskeflotta, och särskilda ökningar av det tonnaget kan godkännas genom beslut av kommissionen om vissa kriterier är uppfyllda. Dessa kriterier innebär bland annat att kapacitetsökningen i tonnage ska vara en följd av moderniseringsarbeten på fartygen i fråga för att förbättra säkerheten.

29 Det ska även framhållas att det vid förstainstansrätten inte heller gjordes gällande att de nödvändiga arbetena ska ha utförts eller åtminstone ha påbörjats innan tillståndet i fråga meddelas. Såsom framgår av punkt 61 i den överklagade domen, jämförd med punkt 17 nämnda dom, tog förstainstansrätten själv upp denna fråga ex officio.

30 När förstainstansrätten prövade nämnda fråga hänvisade den emellertid inte till någon regel i tillämpliga gemenskapsbestämmelser av vilken ett sådant krav skulle följa.

31 Förstainstansrätten fastslog dessutom i punkterna 100–134 i den överklagade domen, och detta har inte ifrågasatts i förevarande mål om överklagande, att förbättringar av säkerheten som motiverar en kapacitetsökning i tonnage kan följa av att ett ersättningsfartyg byggs.

32 Mot denna bakgrund har förstainstansrätten underlåtit att beakta omständigheten att samtliga personer som, i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga i detta avseende, har ansökt om en kapacitetsökning på grund av förbättringar av säkerheten till följd av att ett ersättningsfartyg byggs, har ett uppenbart intresse av att begära ogiltigförklaring av ett beslut genom vilket motsvarande ansökan om tillstånd avslogs. Även om det är riktigt att intresset är mer akut för personer som vid tidpunkten för beslutet redan haft utgifter för byggandet av ett fartyg, föreligger ett sådant intresse likväl för dem som ännu inte har påbörjat ett sådant bygge.

33 En ogiltigförklaring av ett beslut från kommissionen att avslå en ansökan om tillstånd får nämligen till följd, för samtliga personer vars ansökan avslås, att det åter blir möjligt att meddela tillstånd vid utgången av en ny prövning av dessa ansökningar som kommissionen är skyldig att göra. När detta tillstånd meddelas innebär det att samtliga åtgärder, som det återstår att slutföra för att genomföra eller använda kapacitetsökningen om vilken det ansökts, kan vidtas med beaktande av de eventuellt tillämpliga villkoren och tidsfristerna.

34 Förstainstansrätten har följaktligen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att, i punkt 62 i den överklagade domen, fastslå att klagandena inte hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, av det skälet att de vid tidpunkten för det omtvistade beslutet inte hade låtit bygga de fartyg som avses i bilaga II till beslutet och att de således, vid samma tidpunkt, inte var ägare till desamma.

35 Domstolen fastslår följaktligen att samtliga sökande i första instans hade ett berättigat intresse av att föra talan mot det omtvistade beslutet.

Frågan huruvida klagandena var personligen berörda

36 Det ska inledningsvis erinras om att det följer av domstolens fasta rättspraxis att andra personer än dem som ett beslut är riktat till kan göra anspråk på att vara personligen berörda endast om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Pitraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkt 11, och av den 22 november 2007 i mål C-260/05 P, Sniace mot kommissionen, REG 2007, s. I-10005, punkt 53).

37 När förstainstansrätten avvisade respektive talan från de fyra sökandena, bland vilka klagandena i förevarande mål om överklagande återfinns, fann den även att dessa sistnämnda inte var personligen berörda i den mening som avses i artikel 230.4 EG. Förstainstansrätten medgav förvisso att samtliga sökande i första instans berördes direkt av det omtvistade beslutet och att omständigheten att dessa sistnämnda var ägare till de fartyg som omnämndes i bilagorna till detta räckte för att fastställa att

de var personligen berörda. Den ansåg emellertid att klagandena hade en särställning endast på grundval av att deras fartyg var fiktiva.

38 Såsom generaladvokaten har framhållit i punkterna 31 och 32 i sitt förslag till avgörande har ordet ”fiktiv” två möjliga innebörder. Den normala innebörden är att någonting inte är äkta eller föreges existera och således endast finns i fantasin. Om detta ord tillämpades på förevarande mål skulle det innebära att klagandena de facto inte ville ersätta sina ursprungliga fartyg med alternativa fartyg med ytterligare säkerhetstonnage, eller att det endast var en vag idé eller plan som inte fått någon konkret effekt.

39 Det följer av punkt 62 i den överklagade domen att förstainstansrätten, med avseende på klagandena, kom fram till att deras fartyg var ”fiktiva” på grund av att de inte var byggda vid tidpunkten för det omtvistade beslutet.

40 Det är, som kommissionen har påpekat, emellertid riktigt att frågan huruvida ett visst fartyg har byggts eller inte är en bevisfråga som inte kan prövas inom ramen för ett överklagande, om det inte visar sig att förstainstansrätten har missuppfattat de faktiska omständigheterna i detta avseende. Frågan, huruvida det faktum att ett planerat fartyg ännu inte har byggts innebär att en sökande inte är personligen berörd, är däremot en rättsfråga som kan överklagas.

41 Av samma anledningar som de som har uppgetts i punkterna 25–32 i förevarande dom, avseende berättigat intresse av att få saken prövad, finner domstolen att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att, i punkt 62 i den överklagade domen, fastslå att klagandena inte var personligen

berörda av det skälet att de vid tidpunkten för det omtvistade beslutet ännu inte hade låtit bygga de fartyg som avsågs i bilaga II till nämnda beslut och att de således, vid samma tidpunkt, inte var ägare till dessa. Eftersom klagandena hade ingett individuella ansökningar om tillstånd till extra säkerhetstonnage avseende fartygen som återges i nämnda bilaga II, räcker det att påpeka att detta utgjorde en omständighet som, i enlighet med den rättspraxis det erinras om i punkt 36 i förevarande dom, kunde särskilja dem i förhållande till alla andra personer och försätta dem i en ställning som motsvarade den som gällde för dem som nämnda beslut var riktat till.

42 Härav följer att den överklagade domen ska upphävas till den del förstainstansrätten avvisade respektive talan som klagandena i förevarande mål hade väckt vid rätten.

43 I enlighet med artikel 61 i domstolens stadga ska domstolen upphäva förstainstansrättens avgörande, om överklagandet är välgrundat. Domstolen kan då antingen själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande.

44 Eftersom målet i förevarande fall emellertid är färdigt för avgörande ska domstolen pröva klagandenas yrkanden om att det omtvistade beslutet ska ogiltigförklaras.

45 Det framgår av inlagorna i målet vid förstainstansrätten att det, i och med att respektive talan som klagandena väckte vid rätten ska anses uppfylla villkoren för upptagande till sakprövning, inte finns någonting som skiljer dem från de 19 andra sökandenas respektive talan som togs upp till sakprövning. I samtliga fall hade talan nämligen samma föremål, och samtliga sökande, som företräddes av samma advokater, åberopade samma grunder.

46 Vad gäller grunden som sökandena vid förstainstansrätten åberopade, att kommissionen saknat behörighet på så sätt att den i artikel 1.2 i det omtvistade beslutet tillämpade ett kriterium som inte föreskrevs i de tillämpliga gemenskapsbestämmelserna, ska det konstateras, av samma skäl som dem som det redogörs för i punkterna 100–134 i den överklagade domen, i synnerhet i punkterna 105 och 108–110, att det i artikel 4.2 i beslut 97/413 inte föreskrivs någon begränsning i fråga om ålder på ett fartyg som kan beviljas en kapacitetsökning på grund av säkerhetsförbättringar och att begreppet förbättringar som avses i denna bestämmelse inte hänför sig till förbättringar som gjorts på ett särskilt fartyg, utan på den nationella fiskeflottan. Det är således inte nödvändigt att utesluta nya fartyg från det system som föreskrivs i nämnda bestämmelse för att uppfylla det mål att bevara fiskebestånden i gemenskapens vatten som föreskrivs i samma beslut.

47 Mot denna bakgrund finner domstolen att kommissionen har överskridit sin behörighet genom att i det omtvistade beslutet anta kriterier som inte föreskrivs i de bestämmelser som är tillämpliga i förevarande fall. Överklagandet ska således bifallas såvitt avser denna grund. Vidare ska det omtvistade beslutet ogiltigförklaras till den del det avser klagandenas fartyg utan att det är nödvändigt att pröva de andra grunder som klagandena har åberopat.

Rättegångskostnader

48 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 118, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Klagandena har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta deras rättegångskostnader såväl vid förstainstansrätten som vid domstolen. Eftersom kommissionen har tappat målet ska klagandenas yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) **Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 13 juni 2006 i de förenade målen T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mot kommissionen, upphävs dels till den del förstainstansrätten avvisade den talan som väckts av Thomas Faherty, Larry Murphy respektive bolaget Ocean Trawlers Ltd angående ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/245/EG av den 4 april 2003 om de ansökningar som kommissionen mottagit om utökning av FUP IV-målen med hänsyn till förbättringar av säkerhet, navigation till sjöss, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden när det gäller fartyg vars totala längd överskrider 12 meter, dels till den del förstainstansrätten förpliktade dem att bära sina rättegångskostnader.**

2) **Beslut 2003/245 ogiltigförklaras till den del det avser Thomas Fahertys, Larry Murphys och bolaget Ocean Trawlers Ltd:s fartyg.**

3) **Europeiska gemenskapernas kommission ska förpliktas att ersätta Thomas Fahertys, Larry Murphys och bolaget Ocean Trawlers Ltd:s rättegångskostnader såväl vid förstainstansrätten som vid domstolen.**

Underskrifter